

25. července svátek **SV. JAKUBA, apoštola**

1. čtení: 2 Kor 4,7–15

Stále prožíváme na svém těle Ježíšovo umírání.

Čtení z druhého listu svatého apoštola Pavla Korintánům.

Bratři!

Poklad víry máme v nádobě hliněné. To proto, aby se ta nesmírná moc připisovala Bohu, a ne nám. Ze všech stran se na nás valí trápení, ale nesoužíme se. Býváme bezradní, ale ne zoufalí. Býváme pronásledováni, ale ne opuštěni. Býváme sráženi k zemi, ale ne zničeni. Stále prožíváme na svém těle Ježíšovo umírání, aby i Ježíšův život byl patrný na našem těle. Tak jsme my zaživa stále vydáváni na smrt pro Ježíše, aby i Ježíšův život byl patrný na našem smrtelném těle. A tak v nás pracuje smrt, ale ve vás život.

Protože máme téhož ducha víry, jak je řečeno v Písmu: „Uvěřil jsem, a proto jsem mluvil, věříme i my, a proto také mluvíme. Vždyť víme, že ten, který vzkřísil Pána Ježíše, vzkřísí s Ježíšem i nás a společně s vámi nás postaví před něho.“

Všecko se to přece děje pro vás: čím více se totiž rozmnoží milost, tím větší počet lidí bude potom projevovat vděčnost k Boží oslavě.

Žl 126,1–2ab.2cd–3.4–5.6

Odp.: Kdo sejí v slzách, žnout budou s jásotem.

Když Hospodin přiváděl síónské zajatce,
byli jsme jako ve snách.
Tehdy byla naše ústa plná smíchu
a náš jazyk plný jásotu.

Tehdy se říkalo mezi pohany:

„Velkou věc s nimi udělal Hospodin!“

Ano, velkou věc s námi udělal Hospodin,
naplnila nás radost.

Hospodine, změň náš osud,
jako se mění údolí na jihu země.
Kdo sejí v slzách,
žnout budou s jásotem.

Vycházejí s pláčem,
když nesou semeno k setí:
přijdou však s jásotem
a přinesou své snopy.

Zpěv před evangeliem: Jan 15,16

Aleluja. Já jsem vás vyvolil, abyste šli a přinášeli užitek a váš užitek aby byl trvalý, praví Pán. Aleluja.

Evangelium: Mt 20,20–28

Můj kalich budete pít.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

K Ježíšovi přistoupila matka Zebedeových synů se svými syny a padla mu k nohám, aby ho o něco požádala.

Zeptal se jí: „Co si přeješ?“

Odpověděla mu: „Poruč, aby tito dva moji synové zasedli jeden po tvé pravici a druhý po tvé levici v tvém království.“

Ježíš na to řekl: „Nevíte, oč žádáte. Můžete pít kalich, který já budu pít?“

Odpověděli: „Můžeme.“

Řekl jim: „Můj kalich sice pít budete, ale udělovat místa po mé pravici a levici není má věc, ta místa patří těm, kterým jsou připravena od mého Otce.“

Když to uslyšelo ostatních deset, rozmrzeli se na ty dva bratry.

Ježíš si je však zavolal a řekl: „Víte, že panovníci tvrdě vládnou nad národy a velmoži jim dávají cítit svou moc. Mezi vámi však tomu tak nebude. Ale kdo by chtěl být mezi vámi veliký, ať je vaším služebníkem, a kdo by chtěl být mezi vámi první, ať je vaším otrokem. Vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za všechny.“